

Social og Indenrigsministeriet

05-12-2020

Att.: Specialkonsulent Kaspar Pilmark

Sagsnummer 2020-9222

Doknr. 32214

Høringsvar over udkast til lov om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger (Styrket samarbejde om indsatsen til borgere på herberger og kvindekrisecentre og udvidelse af anvendelse af udslusningsboliger)

LOS- Landsorganisationen for sociale tilbud takker for fremsendelsen af høringsmaterialet.

Generelle kommentarer

Social og Indenrigsministeriet nævner indledningsvist, at der er kommet flere pladser til §§ 109/110 i årenes løb samt, at opholdstiderne på disse er længere.

LOS glædes i den forbindelse over kapacitetsforøgelsen på §§ 109 110 området, da der traditionelt set blot har været kapacitet til at huse og rumme ca. 1/3 af landets hjemløse og voldsramte kvinder. LOS mener, at det er gavnligt for den enkelte og for samfundet, at disse borgere nu i højere grad kan modtage den rette aktiverende støtte og omsorg. LOS 'medlemmer beretter, at det i stigende grad er svært at finde lejligheder til borgere i deres respektive hjem- eller omegnskommuner, der ligger inden for betalingsevnen, samt at udredning og visitation af borgere med behov for et §§ 107/108 ophold kan være unødigt lang.

Dette kan være en bagvedliggende faktor til de længere opholdsperioder, og LOS ser frem til det styrkede samarbejde mellem Social- og Indenrigsministeriet & Transport- og Boligministeriet, hvilket kan forventes at imødekomme den beskrevne problemstilling angående længere opholdsperioder. Som kuriosum viser rapporter fra Ankestyrelsen, at gennemsnitsopholdstider for landets herberger ligger på 3 måneder.

LOS er enig i, at det altid er tjeneligt at have præcise formuleringer, tydelige juridiske rammer og ansvarsfordelinger, samt at længerevarende ophold på § 109 samt SEL § 110 i videst muligt omfang bør undgås, da det kan have negative konsekvenser på den videre udvikling hos borgeren og resulterer i en yderligere social deroute. Dog ønsker LOS at pointere, at en stor del af målgruppen på boformer oftest venter urimeligt længe på at finde en bolig, der ligger inden for vedkommendes rådighedsbeløb.

Derudover har LOS kendskab til hjemløse, der vægrer sig ved at skulle bo selvstændigt, grundet et utal af forliste lejligheder bag sig, på trods af evt. bostøtte. Disse borgere venter uforbeholdent længe på en udredning, eller bliver aldrig tilbudt en udredning, således, at de kan komme i betragtning til et §§ 107 108 ophold.

Afsluttende har LOS erfaret, at en del af målgruppen har behov for et mere lempeligt forhold mellem opholds- og betalingskommune, da vedkommende af forskellige årsager kan have behov for at bo andetsteds end i betalingskommunen. Grundene dertil er mangfoldige, men der kan f.eks. være tale om, at vedkommende er kriminalitetstruet eller kan have overordentligt svært ved at blive skærmet for et misbrugsmiljø, såfremt boligindstillingen er rettet mod samme by og samme område. Det samme gør sig gældende på kvindekriseområdet, da nogle kvinder desværre ikke kan tage imod et lejlighedstilbud i handle- og betalingskommune grundet trusler og overhængende fare fra partnere og dennes familiemedlemmer.

Ovenstående kan have den uheldige konsekvens, at opholdstider bliver uforbeholdent lange og kan løses ved et tæt og koordinerende samarbejde med ophold- handle og betalingskommuner, hvorfor LOS byder initiativet fra Børne og Socialministeriet velkommen om en præcisering af målgruppen og dennes behov for en koordinerende indsats.

Efterforsorg

LOS er enig i, at det er vigtigt, at kommuner, forsorgshjem og borgere er bevidste om ansvarsfordeling set ift. ydelser efter Serviceloven.

Social- og Indenrigsministeriet beskriver en uklarhed omkring efterforsorg set i forhold til koordinerende indsatser mellem handlekommune og forsorgshjem. LOS tillader sig i den forbindelse at henvise til Ankestyrelsens principafgørelse 57-19. Denne afgørelse beskriver rammer og koordinerende indsatser i detaljer. Da Ankestyrelsens principafgørelser er at betragte som en bindende retskilde, er der ikke behov for en lovændring.

Princip afg. 57-19 Det bemærkes i den forbindelse, at efterforsorg fra forsorgshjemmet er et supplement til den af kommunen tilbudte støtte, og at forsorgshjemmet og kommunen hurtigst muligt efter borgerens optagelse på forsorgshjemmet skal indlede et samarbejde for at sikre en helhedsorienteret indsats.

Social- og Indenrigsministeriet skriver i begrundelsen for lovforslaget, at bostøttemetoder såsom CTI ligger uden for rammerne af, hvad efterforsorg omfatter. I sagens natur skal bevilling af efterforsorg begrundes fagligt i borgerens behov. Dette behov må antages at være veldokumenteret via opholdsplaner, sociale handleplaner og andre socialfaglige værktøjer, som benyttes af kommuner og herberger i koordinerings øjemed.

LOS kan *ikke* anbefale, at kommuner får mulighed for at definere metode og praksis for de herberger, der vælger at tildele efterforsorg, da det risikerer at formindske borgerens mulighed for en individuel og helhedsorienteret indsats, samt det underminerer forstanderens beslutningskompetencer ift. faglige indsatser. Derudover virker det kontraproduktivt at formindske muligheden for at bruge effektive evidensbaserede bostøtte-metoder, hvilket ikke kan være i borgerens interesse! Det bør yderligere præciseres, at såfremt en kommune er passiv i henhold til tildeling og udførelse af bostøtte, at forsorgshjemmet derved frit kan vælge at opjustere den aktiverende støtte og omsorg i et efterforsorgsforløb.

LOS vil i den forbindelse anbefale at give borgeren frit valg mellem bostøtte ydet af enten kommuner eller herberger, ligesom man ser fritvalgsordninger på f.eks. personlig og praktisk hjælp jf. Servicelovens § 94.

Kvindekrisecentre

LOS påpeger, at forpligtelsen til at yde psykologhjælp jf. § 109 stk. 8 bør række ud over et maximum af 10 timer. Det bør præciseres, at kommunalbestyrelsen skal drage omsorg for at forlænge antallet af psykologtimer, såfremt moderen eller barnet har behov.

LOS mener i øvrigt, at det er prisværdigt med psykologisk behandling til voldsramte kvinder og børn og håber på at samme rettighed kan tilkomme mandlige og kvindelige hjemløse med behov for psykologisk hjælp og udredning efter et omflakkende og omtumlet liv.

Konkrete bemærkninger

LOS har følgende bemærkninger til ændringsforslagene;

I § 109 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Formålet med et midlertidigt ophold efter stk. 1 er at yde

beskyttelse, støtte, omsorg og rådgivning, som kan bidrage til, at kvinden og eventuelt ledsagende børn kan etablere en selvstændig tilværelse uden vold i egen bolig. Beskyttelse, støtte, omsorg og rådgivning under opholdet må ikke erstatte den øvrige hjælp og støtte, som borgeren har behov for og ret til efter lov om social service.«

5. I § 110 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Formålet med et midlertidigt ophold efter stk. 1 er at hjælpe

personer med særlige sociale problemer over akutte vanskeligheder i overgangen til egen bolig og øvrig hjælp efter lov om social service. Den aktiverende støtte og omsorg under opholdet må ikke erstatte den øvrige hjælp og støtte, som borgeren har behov for og ret til efter lov om social service.«

LOS maner til besindighed angående ordlyden i ovenstående forslag og anbefaler, at man præciserer ordlyden, for at undgå at borgere modtager afslag på helhedsorienteret støtte og

omsorg fra herberger og kvindekrisecentre under forudsætning af, at kommunen i *teorien* har mulighed for at yde denne.

LOS foreslår flg. ordlyd:

5. I § 110 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Formålet med et midlertidigt ophold efter stk. 1 er at hjælpe personer med særlige sociale problemer over akutte vanskeligheder i overgangen til egen bolig og øvrig hjælp efter lov om social service. Den aktiverende støtte og omsorg under opholdet *Må ikke erstatte den øvrige hjælp og støtte som borgeren har ret til- og fået tildelt efter lov om social service.*

Almenboligloven

Generelle bemærkninger

Sammenfattende er LOS' generelle holdning til ændringsforslagene, at det er positivt, at der findes mange juridiske muligheder for, at kommuner kan efterleve deres forsyningsforpligtelse i et sammenspil med boligorganisationerne for derved at formindske f.eks. ungdomshjemløshed. LOS har ikke yderligere bemærkninger angående Ændringsforslag til "Almenboligloven".

Sammenfattende er det LOS' generelle holdning til "Høring om udkast til lov om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger" (Styrket samarbejde om indsatsen til borgere på herberger og kvindekrisecentre og udvidelse af anvendelse af udslusningsboliger), at det er glædeligt, at Social- og Indenrigsministeriet ønsker en præcisering af målgruppens behov for aktiverende støtte og omsorg samt kontaktflader mellem herberger, kvindekrisecentre samt kommuner bliver beskrevet yderligere. Dog maner LOS til besindighed ift. at sørge for, at ingen borgere risikerer at få afslag på omsorg og støtte fra §§ 109/110 i tilfældet af, at de i teorien kunne modtage denne støtte fra handlekommunen.

På vegne af LOS- Landsorganisationen for sociale tilbud.

Rene Nielsen

Udviklingskonsulent

LOS - Landsorganisationen for sociale tilbud

[Blekinge Boulevard 2](#) | 2630 Taastrup

M. [+45 9282 2604](tel:+4592822604)

W. www.los.dk